І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

"Svoboda", 81-83 Grand St.
Редакція і Адміністрація: Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 185. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 10-го ЖОВТНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 10, 1967 No. 185. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Понеділок, 9 жовтня, 1967

В АМЕРИЦІ

ГУБЕРНАТОР РОКЕФЕЛЛЕР НАЙМЕНУВАВ РОБЕРТА ВАГНЕРА, колишнього посадника Ню Йорку, на голову Осередку Міської Акції, що матиме за завдання перевіряти й усувати причини міських заворушень. Створення такого осередку рекомендувала Конференція Губернаторів, яку очолює губернатор Рокефеллер.

СЕНАТОР МЕНСФІЛД ПРОПОНУЄ СОВЄТАМ АКЦІЮ В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ для припинення бомбардування Північного В'єтнаму. Сенатор Менсфілд, що є головою демократичної більшости в Сенаті, заявив 8-го жовтня, що коли репрезентанти Совєтського Союзу у своїх виступах таврують американське бомбардування Північного В'єтнаму як головну причину продовжування війни, то нехай би внесли відповідну резолюцію в Раді Безпеки і тоді це було б подвійно зобов'язуюче — для Америки припинити бомбардування, а для комуністів погодитись на переговори в справі замирення.

ПОНАД 22 БІЛЬЙОНИ ДОЛЯРІВ ВИННІ 17 КРАЇН АМЕРИЦІ ще з часів першої світової війни. Початково це було 12 більйонів, але ця сума тепер уже майже подвоїлася належними відсотками. Країни, які ще боргують Америці гроші від першої світової війни: Вірменія, Австрія, Бельгія, Чехословаччина, Естонія, Фінляндія, Франція, Англія, Греція, Угорщина, Італія Латвія, Литва, Польща, Румунія, Совєтський Союз і Югославія.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПРОПОНУЄ МІЖНАРОДНІЙ ВИХОВНИЙ РІК. Промовляючи в неділю, 8-го жовтня, на Міжнародній Конференції в справах світової кризи у вихованні, що почалася у Віліямсбургу у Вірджінії з участю 170 професорів із 52 країн світу, президент Джансон запропонував такий рік „на перевірку наших виховних цілей та на плянування нового прогресу".

ОФІЦІЯЛЬНИЙ ПАМ'ЯТНИК ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА КЕННЕДІ буде відкритий на місці його вбивства в Далласі, Тексас, в листопаді 1969-го року. Хоча побудова такого пам'ятника була вирішена місцевою владою негайно після вбивства президента Кеннеді 22-го листопада 1963-го року, то „різні перешкоди" припинили здійснення того пляну.

У СВІТІ

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ВІЛЛІ БРАНДТ ЗВЕРНУВСЯ до Совєтського Союзу з закликом змінити ворожу до Західньої Німеччини політику та піти назустріч заходам західньо-німецького уряду щодо покращання відносин. Брандт заявив це у промові на форумі Вільного Університету в Західньому Берліні з нагоди 100-річчя народин німецького міністра закордонних справ Вальтера Ратенава, який у 1922 році підписав з СССР пакт в Рапалльо. Ратенава вбив в кілька місяців потім німецький націоналіст.

У ГРЕЦІЇ ЗВІЛЬНЕНО з-під домашнього арешту кол. прем'єра 79-літнього Георга Папандреу і 5-ох інших політичних в'язнів, привернувши їм повну свободу рухів. Міністер публічного ладу Павлос Тотоміс заявив, що щодо решти 22-ох політичних в'язнів рішення буде прийняте в найближчому часі. В їх число, мабуть, не входять численні комуністи, які перебувають у грецькому кацеті.

В ПРЕДОВОМУ ЄГИПЕТСЬКОМУ ЩОДЕННИКУ „АЛЬ АХРАМ" ПОЯВИЛАСЬ стаття приятеля президента Гамаля Абдель Нассера Мохаммеда Г. Гейкала, в якій одверто стверджується, що головну вину за воєнну катастрофу арабів в 6-тиденній війні у червні ц. р. проти Ізраїлю несуть єгипетські старшини, які внаслідку ізраїльської летунської атаки, що блискавично знищила єгипетське летунство, масово попали в паніку, втратили віру в перемогу і перестали взагалі воювати. У тій статті признається, що ізраїльці вміли знаменито використати отриманий в ЗДА й інших західніх країн воєнний матеріял, а араби не вміли використати масової зброї й матеріялу, отриманих від Совєтів.

ПРЕМ'ЄР ЛЯОСУ СУВАННА ФУМА СТВЕРДИВ у Парижі, що на території невтрального Ляосу знаходиться тепер к. 40.000 регулярного війська комуністичного Північного В'єтнаму, що підтримує ляоських комуністів. Суванна Фума виголосить в цьому тижні промову на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй і переведе у Білому Домі нараду з президентом Джансоном.

ІНДІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР ВІЙСЬКОВИХ СПРАВ СВАРАН СІНГ ЗАПЕВНЯВ у своїй промові на Генеральній Асамблеї ОН в минулу п'ятницю, що коли Америка припинить бомбардування Північного В'єтнаму, то той приступить до мирових переговорів. Індійський міністер, який таврував ЗДА за В'єтнамську війну, покликався на інформації від індійського консуляту в Ганою та інші „позитивні відповіді", що їх уряд Індії дістав на запити в цій справі.

ДВА ЛОНДОНСЬКІ ПЕРЕДОВІ НЕДІЛЬНІ ЧАСОПИСИ, „САНДЕЙ ТАЙМС І „ОБСЕРВЕР" ВИЯВИЛИ дальші подробиці скандальної шпигунської афери Гарольда Адріяна Раннела Фіблі, який був совєтським шпигуном від початку 30-их років аж до своєї втечі до Москви в 1963 р. Філбі займав різні відповідальні становища в британській розвідці, включно з становищем голови протисовєтської контррозвідки, т. зв. Секції МІ-6, і в тому характері мав доступ до всіх тайн також американської контррозвідки. Він попередив був двох інших совєтських шпигунів в британському дипломатичному корпусі, Гю Бурджесса і Доналда Мекліна і ті завчасу втекли до СССР. Лондонська преса оприлюднила фотознімки Філбі на Червоній площі в Москві та Джорджа Блейка, іншого совєтського шпигуна, що втік недавно з англійської в'язниці, як він сидить над озером на Кавказі. Ці ревеляції компромітують всю організацію британського міністерства закордонних справ, що набирає службовців з-посеред т. зв. добрих англійських родин.

ЛІЮ ШАО-ЧІ Й ІНШІ „КАПІТАЛІСТИЧНІ ПОПЛЕЧНИКИ" В КОМУНІСТИЧНОМУ КИТАЇ ВСЕ ЩЕ ДІСТАЮТЬ свої платні, як високі достойники, формально зберігають ті свої посади, і живуть спокійно у своїх домах. Таке твердить Анна Луїзе Стронг у видаваних нею щомісячних англомовних „Листах з Китаю". Ця американка комуністка перевела 30 років в СССР, була там в'язнена як „шпигунка", а 11 років живе в Китаї. Вона має тепер 81 рік. Проти Лію Шао-чі, як лідера опозиції, урядова пропаганда в Китаї веде безперервну кампанію. Він, мабуть, під домашнім арештом.

КОНВЕНЦІЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ ВІДБУДЕТЬСЯ В ШИКАГО

Вашингтон. — Демократична партія вибрала місто Шикаго на свою передвиборчу конвенцію в 1968-му році. Конвенція почнеться 26-го серпня і її головним завданням буде вибір кандидатів на президента і на віце-президента країни. В Демократичній партії це буде тільки формальність, бо її кандидатом на перевибір будуть президент Джансон і віце-президент Гомфрі. Вибір Шикага на конвенцію Демократичної партії був несподіванкою для багатьох, бо загально вважалося, що цим місцем буде Маямі на Флориді, де 5-го серпня 1968 року почнеться така ж конвенція Республиканської партії. Місце на конвенцію Демократичної партії вибрав окремий комітет, що його очолює Дейвід Віленц з Ню Джерзі, який і повідомив про цей вибір на пресовій конференції в неділю, 8-го жовтня. Конвенція відбудеться в Міжнародному Амфітеатрі. Голова Крайового Комітету Демократичної партії Джан М. Бейлі заявив, що він не думає, аби Шикаго було більш непригожим на конвенцію з огляду на протести і демонстрації, ніж ним були б Маямі чи Гюстон, два інші міста, що їх розглядали як можливе місце на конвенцію.

Збільшується критика війни у В'єтнамі, уряд обстоює теперішній стан

Вашингтон. — „Ню Йорк Таймс" у виданні з неділі, 8-го жовтня, опублікував вислід перевірки своїх кореспондентів про настанови між губернаторами і законодавцями щодо теперішнього стану війни у В'єтнамі, як також становище уряду президента Джансона в тій справі. Із перевірки виходить, що більшість губернаторів і законодавців не погоджуються з теперішним станом, при чому одні вважають, що треба зменшити військову акцію і звернути більшу увагу на можливість переговорів та замирення, а інші вважають, що уряд повинен збільшити військову акцію і нею заставити комуністів до переговорів, або їх перемогти, включно із висадкою та зайняттям території Північного В'єтнаму. Президент Джансон і його уряд зі свого боку обстоюють теперішній стан, вважаючи, що не можна послаблювати військової акції, як довго комуністи не виявляють бодай якоєсь бажання переговорів, як також не плянують радикального збільшення теперішньої військової акції.

З Еквадору на вимогу уряду відкликано американського амбасадора

Вашингтон. — Державний Департамент повідомив в неділю, 8-го жовтня, про відкликання з Еквадору амбасадора Вімберлі Коера на вимогу еквадорського уряду. Окремою нотою, що її доставив Державному Департаментові спеціяльний післанець, еквадорський уряд вимагав відкликання амбасадора Коера впродовж 24 годин. Причиною цієї вимоги була промова амбасадора, виголошена до 990 студентів американського коледжу в місті Гаякіль, в якій він обороняв програму „Союзу для поступу" та взагалі економічну і соціяльну співпрацю між ЗДА і країнами Південної Америки. Справа в тому, що цю програму і цю співпрацю кілька днів раніше критикував президент Еквадору Аросемена й тепер виступ амбасадора Коера в обороні тієї програми еквадорський уряд вважає за „публічну критику" президента, хоч його не названо по імені. Державний Департамент заявив, що він не вважає вимогу еквадорського уряду за оправдану, але рівночасно повідомив, що не плянує будь-якої відплатної акції.

Т-во Інженерів і КЛК відбули зустріч на Союзівці

Союзівка, Кергонксон. — В суботу і неділю 7 і 8-го жовтня на цій оселі УНСоюзу відбулася товариська зустріч Т-ва Українських Інженерів, Відділ в Ню Йорку, та Карпатського Лещетарського Клюбу з участю 170 осіб. Відкрив зустріч, вітаючи гостей, голова Відділу інж. Михайло Ільків під час спільної вечері в суботу, 7-го жовтня. Молитву провів о. Любомир Гузар. Голова КЛК інж. Ярослав Рубель подав загальний огляд діяльности Клюбу за минулі роки, підкреслюючи значення і вартість товариських зустрічей. Після вечері відбулася мистецька програма з участю бандуристів проф. Романа Левицького та п. В. Юркевича, Клявдії Коваль та інж. М. Шарка. Проводив програмою інж. Вол. Гнатківський. Опісля була забава при оркестрі „Темпо". У програмі товариської зустрічі відбувся також тенісовий турнір за чашу д-ра Я. Рожанковського, яку здобув д-р Зенон Матківський.

У Північному В'єтнамі бомбардовано вперше два летовища совєтських МІГ-ів

Сайгон. — Американські літаки бомбардували в минулу суботу й неділю знову залізничні стації, склади, рейки, мости і летовища в Північному В'єтнамі, при чому збомбардовано також у перше два летовища совєтських бомбардувальників типу МІГ. Ті летовища належали до „недоторкальних" цілей, що їх — за забороною з Вашингтону — не вільно було бомбардувати. З-посеред шістьох таких совєтських летовищ — два ще залишаються „недоторкальними" при чому одно з них лежить всього за одну милю від столиці Ганою, а друге — за 15 миль від порту Гайфонгу. У тих налетах знищено, між іншими цілями, шість великих совєтських гелікоптерів, здатних везти по 120 осіб. Впродовж останніх 5-ох днів безперервно бомбардовано теж залізничні сполуки недалеко комуно-китайського кордону. Знищено нашвидко збудований північними в'єтнамцями резервовий міст, на місце збомбардованого залізничного моста кілька днів перед тим. Північно-в'єтнамський уряд проголосив заяву, в якій таврує Америку за поширювання війни та бомбардування — як там сказано — густо замешканих околиць із великими людськими жертвами таких бомбардувань. Північно-в'єтнамські комуністи вбачають у тих посилених налетах доказ на нещирість американських заяв про готовість припинити бомбардування Північного В'єтнаму в заміну за негайні мирові переговори.

У Португалії діє підпільна революційна організація, що приготовляє переворот

Лісбона. — У Португалії існує підпільна революційна організація, членами якої є військовики, яка підготовляє державний переворот проти тамошнього диктаторського режиму Антонія де Олівейра Салязаря. Хоча португальська преса, контрольована урядом, нічого про це не згадує, проте вістки про таку організацію розійшлися миттю — головно внаслідку одвертих ревеляцій, які принесли французькі газети. Сталося це у зв'язку з арештуванням у Парижі колишнього португальського старшини Ігнасіо Пальміро, що за ним розшукував Інтерполь — Міжнародна поліція — на домагання португальського уряду, як за провідником нападу на філію державного португальського банку в одному надморському містечку, де зрабовано 1.043.000 дол. Арештований боронився, що це не був звичайний грабунок, а політична експропріяція і що ті гроші пішли на діяльність підпільно-революційної організації „ЛЮАР" — Ліга з'єднаної революційної акції. Те його твердження підтримав інший португальський втікач у Парижі, член гуртка революціонерів, які 17 вересня ц. р. перевели успішний наскок на португальську військову станицю між Лісбоною і еспанським кордоном, де вони захопили багато зброї, між нею 6 скорострілів. Французький уряд покищо відкинув вимогу португальського уряду на видачу тих втікачів. ЛЮАР почав друкувати й розкидати в Португалії летючки, в яких одверто заповідає приготування до переводу проти режиму Салязара.

Король Йорданії має запропонувати Ізраїлеві плян замирення

Амман. — Король Йорданії Гуссейн вернувся з своїх відвідин у Москві, де — за твердженням дипломатів і журналістів в Йорданії — він обговорював не тільки справу економічної допомоги для Йорданії від Совєтів, але й арабсько-ізраїльський конфлікт. Совєтам страшенне залежить на швидкому відкритті Суецького каналу, бо їхні кораблі, які везуть зброї та взагалі всі товари до Північного В'єтнаму, мусять тепер плисти довкола Африки, що надзвичайно підвищує кошти такого транспорту й припізнює доставу. Ото ж Совєти, які зрештою прохоплюють супроти Єгипту після того, як Єгипет змарнував більйонову совєтську зброю у 5-тиденній воєнній катастрофі в червні цього року, — ніби поставились прихильно супроти заяви короля Гуссейна, що Йорданія й інші арабські країни готові вирекатись принципу щодо існування „воєнного стану" між Ізраїлем та ними, арабськими країнами, якщо Ізраїль звільнить окуповані арабські землі. Цю формулу має вивідомити генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант. Однак Ізраїль стоїть далі на становищі, що замирення може прийти тільки у безпосередніх переговорах між ним і його арабськими сусідами і мусить бути сформульоване у формальному мировому договорі. У випадку, коли то такого замирення не прийде, Ізраїль плянує проголошення окремої „Палестинської держави" з території, яка належала раніше до Йорданії й окупована тепер Ізраїлем.

В РИМІ РАДИТЬ ВСЕСВІТНІЙ СИНОД ЄПИСКОПІВ

Папа Павло VI починає молитвою чергову сесію Синоду Єпископів у Бельведерському палаці у Ватикані. Біля нього стоїть секретар Синоду, архиєпископ Владислав Рубін.

Ватикан (ІС). — Папа Павло VI, відкриваючи в п'ятницю, 29-го вересня ц.р. перший в історії Церкви всесвітній Синод Єпископів, назвав його „службою любови, яка випливає з містерії любови".

Під час урочистої інавгураційної церемонії в базиліці св. Петра, Папа сказав, що найважнішою ціллю у скликанні Синоду є „збереження і скріплення католицької віри, її суцільности, її сили, її розвитку та її доктринальної і історичної спаяности". Він заявив, що ця дбайливість про вірність до вчення Церкви мусить „вказувати шлях в наших пособорових часах". Папа закликав до більшої чуйності з боку церковних провідників до „величезних небезпек . . . прихованих небезпек . . ." Святіший Отець промовляв після відслуження з чотирнадцятьма іншими членами Синоду (усіх майже 200) св. Літургії. Між привними замітною була відсутність представників з Польщі, бо польський уряд відмовив дозволу на виїзд кард. Стефанові Вишинському, а з ним солідаризувались два другі. Румунський єпископ Петро Плешка повідомив власті Синоду, що він не прийде, єпископ Едуард Нексі, Апостольський Адміністратор Нітри в Чехословаччині, приїхав пізніше і не був приявним на урочистих відкриття, з Мадярщини прибув Апостольський Адміністратор з Егеру, Єпископ Пал Брезаночі. Не було ще певним, чи прибуде Єпископ Кирило Куртефф, Апостольський Екзарх для католиків візантійського обряду в Болгарії. З причин наглих проблем, що заіснували в Сирії, де уряд перебрав католицке шкільництво, не приїхав на Синод мелхітський Патріярх Максімос IV з Антіохії, який, як голова Церкви східнього об-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ОТЦІ СИНОДУ ВІДЗНАЧИЛИ ЮВІЛЕЙ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА КИР ЙОСИФА СЛІПОГО

Ватикан (ІС). — В ранніх годинах в суботу, 30 вересня ц.р. предсідник сесії Синоду відчитав привітального листа, сповіщаючи всім учасникам, що в тому дні Верховний Архиєпископ кард. Кир Йосиф Сліпий, який перебув 17-літнє заслання, відзначає золотий ювілей священства.

Отці Собору з великим ентузіязмом і оплесками прийняли до відома цю радісну вістку.

„Кардинали" із Ст. Люїс ведуть 3-1 у „Світових Серіях" бейсболу

В двох дальших зустрічах „Світових Серій" бейсболу, які відбулися минулої суботи і неділі, 7-го та 8-го жовтня, на стадіоні у Ст. Люїс дружина місцевих „Кардиналів" здобула дві перемоги. В суботніх змаганнях перемогли „Кардинали" бостонську дружину „Ред Сакс" з рахунком 5:2, а в недільних здобули чергову перемогу із ще кращим вислідом 6:0. У суботній перемозі визначився в дружині „Кардиналів" кидач Нелсон Браєлс, а п'ять пробігів для них здобули: Майк Шеннон і Лу Брак.

В четвертій зустрічі „Світових Серій" минулої неділі повторив свій успіх із перших змагань серій кидач Баб Гібсон, який разом із змагунами Роджер Маріс-ом і Лу Брак-ом причинилися найбільше до третьої перемоги „Кардиналів".

„Світові Серії" бейсболу між першунами Американської і Національної Ліг, які вирішають кожного року чемпіонат ЗДА, тривають до чотирьох перемог одного із суперників. „Кардиналам" потрібна ще лиш одна перемога, щоб здобути першість країни і закінчити цьогорічні „Світові Серії".

„Чорноморська Січ" здобула перемогу, „Тризуб" і УСК нерішені у лігових змаганнях

„Чорноморська Січ", Нюарк перемогла 1:0 дружину „Фласрс" з Балтимору у міжнародних змаганнях Американської Футбольної Ліги, які відбулися минулої неділі, 8-го жовтня, в Нюарку. Переможні ворота для „Чорноморської Січі" здобув Олесь Чайка на 52-ій хвилині зустрічі.

„Тризуб", Філядельфія закінчив нерішено 1:1 мистецькі змагання Американської Футбольної Ліги із „Британікою" на її грищі у Вашингтоні. Стрільцем воріт для для „Тризуба" був Полета. Вашингтонська дружина „Британіка" мала скріплений склад чотирма новими змагунами із професійної дружини з Атлянти.

УСК Ню Йорк здобув нерішену 1:1 із „Гунгарією" у важких мистецьких змаганнях „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу на грищі мадярських футболістів у Трогс Нек, на Бронксі, Н. П. Вирівняння для УСК-у здобув Мек Кулі з карного.

ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПІДГОТОВУ ДО СКВУ

В зв'язку із запитами, що їх ставлять громадяни на нарадах в справах Світового Конгресу Вільних Українців, і щоб поінформувати загал громадянства про узгіднені рішення в практичних справах, схвалені Підготовним Комітетом ПАУК для скликання Світового Конгресу Вільних Українців і обох його Комісій — Програмової та Організаційної — подаємо:

— Світовий Конгрес Вільних Українців відбудеться в Ню Йорку, Н.Й., у днях 12 - 19 листопада ц.р. Перших чотири дні в ньому учасники призначені на світові з'їзди та конференції різних установ та організацій. До 30-го вересня ц.р. зареєстровані в Організаційній Комісії такі: 11 - 12 листопада ц.р. — З'їзд Педагогів (спонзорують Українська Виховна Система Канади і Шкільна Рада УККА); — З'їзд Українських Вільних Студентів, 12-го листопада ц.р.; — З'їзд членів Орган. Укр. Визвольного Фронту; 14 - 15 листопада ц.р. — Світовий З'їзд Української Вільної Науки; 15-го листопада ц.р. — З'їзд Українського Воїнства (спонзорує ОбВУА); — Світова Конференція Українських Журналістів у Вільному Світі (спонзорує Федерація СУЖА і СУЖ КАНАДИ); З'їзд Товариства кол. В'язнів Берези Картузької.

— Організаційна Комісія в Ню Йорку і Програмова Комісія в Вінніпегу вислали кругло 300 запрошень до участи в СКВУ; висилаючи ці запрошення до Ієрархів Українських Церков, центральних крайових репрезентацій та крайових організацій в поодиноких країнах поза Україною. Досі зголосили свій приїзд на СКВУ делегати з таких країн: Австралія — 4, Нова Зеляндія — 1, Аргентина — 1, Англія — 9, Люксембург — 1, Бразилія — 11, Венесуеля — 1, Бельгія — 4, Голляндія — 1, Франція — 6, Німеччина — 7, Канада — 56, ЗДА 70. Зголосилися, але ще не оформилися делегати з Італії, Австрії і Швеції.

Зголошення делегатів, що мало відбутися до 1-го жовтня ц.р., продовжено до 15-го жовтня ц.р. Делегати реєструються в днях 13 - 15 листопада ц.р. в Централі УККА — 302 Вест, 13-та вулиця, Ню Йорк, Н.Й., 10014, а від 16-го листопада ц.р. — в готелі Ню Йорк Гілтон, Ню Йорк, Н.Й. — 1335 Евеню оф Америкас, Ню Йорк, Н. Й., 10019.

Делегати будуть приміщені в готелі Ню Йорк Гілтон, Парк Шератон або в приватних кватирах (про це остаточно дбатиме Мешканева Комісія Об'єднаного Ко-

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ізоляціонізм причиною війни

20 років тому відомий американський коментатор Дрю Пірсон їздив по Америці у так званому Поїзді Волі збирати харчі для голодної тоді Західньої Европи. Він стверджує, що тепер було б неможливо скласти подібний Поїзд Волі, бо тоді, мовляв, Америка приготовляла Плян Маршалла, а лідер республіканців у Сенаті, пок. Артур Вандерберґ співпрацював з президентом Труманом у здобутті згоди Сенату на тісне заанґажування Америки в Европі. Але сумний досвід з різними країнами, що їм Америка допомагала, як ось з Францією де Ґолля, який при кожній нагоді намагається підрізувати престиж Америки, чи Еспанією Франсіска Франка, яка тепер стала постачальником Куби Фіделя Кастра, штовхає американців в обійми ізоляціонізму. „А це ж був ізоляціоністичний відступ американців з міжнародних справ після першої світової війни, який породив другу світову війну..."

Кожне міжнародне розчарування породжує в ЗДА ізоляціоністичні настрої. ЗДА виграла дві світові війни, але Сенат відмовився ратифікувати Версальський договір, злякавшись, що чартер Ліґи Націй зобов'яже Америку до якоїсь нової війни. Наслідком тієї помилки Сенату були не тільки нервове заламання і смерть Вудра Вільсона, але й вибух другої світової війни, праджерелом якої було переконання Гітлера, що Америка до тієї війни не приступить. Теперішні ізоляціоністичні настрої мають своїм джерелом невдоволення з ходу В'єтнамської війни та безперервних турбот Америки в різних пунктах ґльобу. В не малій мірі до тих ізоляціоністичних настроїв спричиняються астрономічні суми, що їх видає Америка від часу закінчення останньої світової війни на допомогу закордонові, з такими вислідами, як на них натякає Пірсон.

Однак, ці ізоляціоністичні настрої, які віддзеркалюються в заперечуванні різними видатними американськими політиками тези, що Південь Азії важливий для безпеки Америки, ці настрої все ж не завернуть американської політики на шлях ізоляціонізму. Рекомендація ізоляціоністів пристосувати всю стратегію до гасла „Фортресс Амеріка" — надто нісенітна, щоб будь-котрий американський президент чи державний секретар взяв її на увагу. В атомовій добі не існує „фортеці" з „природніми" географічними межами. І не можна ізолювати себе від зовнішнього світу, одночасно не здеґрадувавши себе до рівня другорядної країни, не відмовившись від амбіції щодо впливів у світі і не наразивши себе на ворожу аґресію, звернену завжди проти тих, що їх легковажать.

Найновіша стахановщина

Коли шахтар Стаханов вирубав під землею неймовірно велику кількість вугілля за один день і Москва зробила з того „масовий рух", в Україні люди шептаним телефоном передавали один одному, що для того рекорду Стаханову приділили десять помічників, про яких не згадувала преса. Треба було дати „зразок соціялістичної праці", щоб підтягати робітників, підвищувати норми виробітку — без збільшення платні. Ще кілька тижнів працював Стаханов „стахановськими темпами", а потім його настановили директором шахти, бо він своє завдання виконав...

Припускали, що із смертю диктатора Сталіна поховано назавжди в СССР і вигаданий ним та його співробітниками в ЦК КПСС експлуатаційний „стахановський рух". Він дійсно на якийсь час завмер, але тепер, без згадки про Стаханова, ЦК КПСС намагається відновити його у ще більших розмірах. Для цього, себто для більш виснажливої праці, але без збільшення платні, використовується нині дві нагоди: „святкування" 50-річчя большевицької контрреволюції і недавню постанову ЦК КПСС про встановлення мінімальної місячної заробітної платні в розмірі 60 рублів. Ця постанова виявила ще раз жалюгідні заробітки населення в СССР, адже черевики коштують там від 10 до 30 карбованців, тож чи багато допоможе в ліквідації постійної нужди таке „підвищення"? Однак, на трибуни в заводах і фабриках, по колгоспах і радгоспах виганяють у ці дні сотні трудящих, щоб вони обіцяли, як робітниця Касперська в Києві („Радянська Україна" з 30 вересня): „На піклування рідної партії ми всі відповімо ділом! До великого жовтня я додатково до плану вироблю 350 кілограмів шовку"... Навіть старі колгоспники, з яких лише незначна частина одержує державну пенсію, що дотепер становила 12-15 рублів на місяць, і ті змушені „радіти" піднесенням тієї жалюгідної суми до 20 рублів. У тій же київській газеті наведено заяву колгоспника-пенсіонера Н. Шевченка з колгоспу ім. Благоєва на Полтавщині: „Від усього серця дякую рідній партії і урядові: спасибі вам за це"!.. Прізвище того знедоленого — Н. Шевченко. І поневолі згадується великий Кобзар і його боротьба проти рабства та неволі, бастіоном і символом яких була і залишилась Москва.

Іван Базарко

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ У СВІТЛІ ФАКТІВ

(1)

Підготовча праця для скликання Світового Конґресу Вільних Українців ведеться вже більше як сім років, коли рахувати час від нарад Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки і Президії Комітету Українців Канади, що відбулися в днях 19-21 лютого 1960 року в Торонті, Канада. У висліді тих нарад видано такий комунікат:

„Беручи до уваги посилений і безоглядний наступ Москви на життя Українського Народу на українських землях і на Вільний Світ, обидві делеґації прийшли до однозгідного висновку, що ця ситуація вимагає якнайбільших сконсолідованих зусиль вільного українства протиставитись цьому наступові.

У зв'язку з цим, обидві делеґації визнали потребу скликати Світовий Конґрес Вільних Українців і в тій цілі постановили:

1) Передати ведення підготовчої праці до скликання Світового Конґресу Вільних Українців Пан - Американській Українській Конференції, яка покличе до життя Підготовний Комітет ПАУК.

2) Підготовний комітет опрацює проєкт платформи та програми Світового Конґресу Вільних Українців і узгіднить їх з членами ПАУК та з тими організаціями, що мали б взяти участь у СКВУ.

3) До участи в СКВУ будуть запрошені:

а) Представники Центральних Репрезентацій;

б) Представники вищих церковних Ієрархій, центральних крайових організацій у вільних країнах світу, наукових установ та суспільних об'єднань;

в) Представники українських громадських і політичних організацій.

г) Всі вони мають погодитися виразно на плятформу Конґресу.

4) Делеґації КУК і УККА обміркували всі технічні труднощі відбуття Світового Конґресу Вільних Українців і прийшли до висновку, що місце і час Конґресу будуть визначені Підготовним комітетом ПАУК.

Шоста Сесія Пан - Американської Української Конференції відбулася в днях 29-30 жовтня 1960 року в Ню Йорку і схвалила основні принципи для скликання СКВУ. В них читаємо:

„Наступ Москви на Україну триває віками і він націлений і сьогодні не тільки на знищення самих підстав українського державного суверенітету, але також на нищення української прадідної віри і Церкви, на деформування українського духового обличчя і ослаблювання української біологічної субстанції". Тому учасники прийдешнього Світового Конґресу мають виразно ствердити, що українська нація державно самовизначилася IV Універсалом 22-го січня 1918 року. І тому мають:

„засудити накинену Україні воєнною інвазією Совєтської Росії окупаційну владу у формі УССР, яка є лише знаряддям московсько-большевицького колоніялізму в Україні". А тут, на еміґрації, мають:

„проводити свою публічну діяльність згідно з принципами християнської моралі і національного братерства, а зокрема обстоювати принцип тісної координації у визвольній боротьбі та у громадській праці. У внутрішніх українських політичних взаєминах національного незалежницького табору всі українці додержуються принципів толерантности і льояльности у змаганнях зі своїми політичними противниками, не нападаючи на особи, але змагаючись чесно за погляди. — Полагоджувати і розв'язувати внутрішні українські проблеми. — Висловлювати глибоке переконання і віру, що відновлення незалежности Української Держави і держав інших поневолених Москвою народів причиниться до встановлення тривалого і справедливого миру в світі".

VI Сесія ПАУК постановила, що всі програмові матеріяли, які будуть предметом ухвал цього Конґресу, мають бути наперед узгіднені.

Основну підготовчу працю Конґресу передано Підготовному комітетові, який складається з двох комісій. Програмової й Організаційної. Перша комісія створена при Комітеті Українців Канади і друга — при Українському Конґресовому Комітеті Америки.

До Програмової комісії належало, згідно з домовленням, таке завдання: виробити докладні тези промов, які стоятимуть на порядку нарад Конґресу, а саме:

1. — Українці в діяспорі.

— Сучасний стан на рідних землях і способи нашої допомоги у визвольній боротьбі українського народу.

— Концепція нашої політики в житті країн нашого поселення.

2. Виготовити повний текст:

— Звернення Конґресу до українського народу на батьківщині.

— Звернення Конґресу до українців у вільних країнах поселення.

— Звернення Конґресу до вільних народів світу й їхніх урядів.

— Звернення до Об'єднаних Націй.

— Текст резолюцій Конґресу про дальшу працю учасників - організацій Світового Конґресу до наступного Конґресу.

До Організаційної комісії належали, згідно з постановою VI Сесії ПАУК, такі завдання:

— Виготовити текст пропозиції порядку нарад і правильника Конґресу в основних зарисах.

— Виготовити проєкт правильника майбутнього органу в формі Секретаріяту, що діятиме між Сесіями Конґресів (Статут Секретаріяту).

— Вжити заходів у справі винаймлення відповідної залі в Ню Йорку для нарад Конґресу.

— Постаратися про відповідний розголос Конґресу в радіовисильнях, телевізії та американській пресі.

— Постаратися про такий же відповідний розголос про СКВУ у всіх країнах українського поселення.

— Подбати, щоб Конґрес привітали представники урядів як американського, так і інших, де існують українські центральні установи.

Під час підготови узгіднено і спрецизовано питання, зв'язані зі скликанням Світового Конґресу, а саме:

1) Будучи громадянами вільних держав, заснованих на демократичних вольностях, будемо стояти на сторожі демократичного правопорядку.

2) Будемо працювати над вихованням своїх земляків в українському дусі і дбати про збереження української національної субстації, вважаючи це за необхідний складовий елемент доброго громадянина.

3) Підкреслюючи важливість культурних надбань окремих народів, заступаємо погляд необхідности збереження української культури і мови в країнах нашого поселення".

Під аспектом усіх цих вищезгаданих постанов йшла довголітня підготовча праця. Обидві комісії розробляли проблематики, зв'язані з Конґресом, як також старалися на своїх дуже частих засіданнях знайти спільну мову в підготові.

У місяці січні 1966 року Програмова комісія повідомила Організаційну, що вона свою працю на першому її визначеному етапі закінчила, зібрала матеріяли і надіслані реферати в окрему, видану на циклостилі, книжку та розіслала її всім центральним українським організаціям у світі. Рівночасно Програмова комісія запропонувала відбути спільну конференцію обох Комісій. Така конференція відбулася в днях 16-17 квітня 1966 р. в Торонто. На її денному порядку стояли такі три головні справи:

1) Розгляд матеріялів, що їх зібрала Програмова комісія для винесення постанови на закінчення програмової підготови СКВУ.

2) Остаточне устійнення дати і місця відбуття Конґресу.

На тій нараді прийнято рішення відбути Конґрес СКВУ в Ню Йорку в 1967 році.

(Закінчення буде)

ВКАЗІВКИ ПРО ПОВЕДІНКУ З ЧУЖИНЦЯМИ

У статті-перекладі „Як себе поводити", надрукованій в „Молоді України" з 1 жовтня, є такі вказівки: „Публічно висловлювати свої почуття не слід. Веселий настрій чи гнів демонструвати не варто. Ні сварки, ані виявлення ніжности стороннім людям не цікаві. Коли побачите, що перед вами іноземець, почекайте трохи і запитайте, чи все він зрозумів, а ще краще проведіть його до місця, звідки він уже сам знайде дорогу". В цьому ж числі „молодіжної газети" опубліковано чергову рос. пісню для молоді України: В. Лазаєва „Пожелай мис стов встров" — без перекладу...

Чого очікуємо від СКВУ

„Свобода" заохочує, щоб читачі висловлювалися на тему СКВУ.

Про Конґрес давно писалося, довго говорилося і, нарешті, навіть досить несподівано постановлено його скликати. Пущено машину в рух. І вже є домовлення, усталення, одним словом — програма готова. Тепер ще тільки справа фінансів і масової участи, бо треба, щоб світ почув, що ми живемо, і довідався, до чого ми змірюємо.

Конґресова акція ще покищо відбувається за кулісами...

Але, коли б Конґрес мав стати ареною випробовування акустики більше або менше переконуючих кличів, то краще те завдання залишити нашій пресі.

Ще не знаємо, в якій стадії є вирішування цілого ряду проблем, зв'язаних з СКВУ. Але бачимо, як ідуть намагання полатати ті тріщини, які недавно показалися на нашім національнім будинку, і спрятати ту кашу, яку самі наварили.

Які б болі та жалі ми не мали, коли надходить Конґрес, думаймо на тим, що ситуація наша аж надто поважна, щоб до їх розв'язання покликати одну партію чи групу. Коли б ми стали тепер усі одною лавою, то хто знає, чи не було б нас замало, щоб розв'язати наші пекучі проблеми. А що можна сказати про одну групу, котра хоче братися до речей, які їй не під силу?

Не час на те, щоб робити Конґрес турніром красномовства.

Коли б Конґрес мав бути нагодою, щоб на ньому „хронологічно" пошанували всіх, хто започатковував, продовжував або відновлював, то так само те ще не може бути ціллю будь - щобудь Світового Конґресу.

Дехто може мені сказати: „Чекай, чоловіче, побачиш, кого Вашинґтон на Конґрес пришле!" Так, Вашинґтон може прислати, бо вибори не за горами, але й то не завелику шишку, бо для того є свої причини.

Наші проблеми: політичне бездоріжжя, збереження національної субстанції на рідній землі і поза нею, а далі церковні, мовні, календарні правописні, музейні, шкільні і т. д.

Конґрес має показати нашу громадську і політичну зрілість. Коли він того не покаже, то літописець колись запише: „Року Божого 1967-го відбувся перший, пробний Конґрес в Америці, на який з'їхалися переважно еміґранти з України, але той Конґрес не мав тривких наслідків, бо... заскоро наступила асиміляція".

Дай, Боже, щоб я помилився!

В. Пакуляк
Міннеаполіс, Мінн.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: Д-р Михайло Данилюк

КІР

Тепер, з початком шкільного року нове зарядження, видане в багатьох стейтах, може здаватись батькам дивним: кожна дитина мусить мати лікарську посвідку, що вона або вже хворіла на кір, або була проти цієї недуги защеплена.

Кір, по - англійськи „мізелс", знаємо ми всі, майже кожний із нас на нього в дитячому віці хворів, і нікому нічого не сталось, а тут раптом — защеплюйте дітей. Здається, що це невинна недуга, тож невідомо, чому на неї раптом звернули таку увагу.

Передусім кір — це не така вже невинна хвороба. Ми лише пам'ятаємо себе та своїх близьких, які щасливо її перенесли, але не знаємо, скільки то дітей померли або стали до певної міри інвалідами внаслідок комплікацій кору.

Ми також в більшості не знаємо, скільки дорослих померло від цієї недуги, якщо вони не хворіли на неї в дитячому віці. Серед дорослих — це дуже важка недуга. Для прикладу можна пригадати історичний факт з часів заселення білими людьми гавайських островів, на яких до часу приходу білих не знали кору. Коли вибухла там пошесть кору, вона здесяткувала населення гавайців.

Кір у дитячому віці сам по собі справді не був би страшним. Недуга ця викликається специфічним вірусом і виявляється на 5-7 день, спричиняючи лише іноді комплікації, щоправда — поважні. На цього віруса сучасна медицина ліку не має. Проти віруса, який би він не був, маємо лише в багатьох випадках імунізаційне щеплення, себто захорону проти недуги. Але вертаємось до комплікацій кору.

Людський організм внаслідок інвазії вірусу кору в значній мірі втрачає на деякий час відпорність супроти інфекцій, спричинюваних різнородними бактеріями та бацилями. При цьому дитина часто дістає гостре запалення горла, легенів чи залоз шиї, а чи не найчастіше — гнійне запалення середнього вуха, що в минулому часто призводило до пошкодження слуху на ціле життя.

Запалення ґлянд чи легенів сьогодні можна лікувати і дитину зберегти, але процес лікування завжди ускладнений більше, як при т. зв. звичайному запаленні. Суть в ослабленні цілого організму вірусом кору. В минулому — внаслідок таких комплікацій діти вимирали сотнями. Якщо гнійне запалення в горлі чи вусі не буде як слід швидко вилікуване, то при деяких родах гнійних бактерій процес може перенестися на серце.

Тож не говорімо, що кір — „невинна недуга", бо ми не знаємо, скільки серед нас людей з рубцями на легенях, глухих або приглухуватих, скільки людей мають шуми в серці, як наслідок комплікації „звичайного" кору.

Але й тепер трапляються комплікації, які морозять шкіру кожному лікареві, коли йому доведеться її зустріти на своєму пацієнтові. Це — гостре запалення мозку, коли вірус кору попаде в рідину під мозковими оболонами. Це — вірусовий енцефаліт, на якого ліку нема. Великий відсоток дітей від запалення мозку гине, а коли вони й виходять після цієї недуги, то мають або умові пошкодження, або різного роду фізичні недомагання, і треба довгих років дуже інтенсивного лікування, щоб їх хоч якось поставити в ряди нормального суспільства.

Тож не дивно, що „невинному" корові виповіли в ЗДА війну, і відтепер усі діти мусять щепитися проти цієї недуги. Кожного року приходитиме нова серія дітей до щеплення, одні добровільно, а інші навіть примусово, бо їх без щеплення не прийматимуть до школи, а відвідування школи — це законний обов'язок.

Отже, крути чи верти, а за кілька років усі діти шкільного віку будуть защеплені, і тим самим резервуар інфекції кору буде зліквідований. Навіть як хтось і лишиться незащеплений йому ніде буде тієї хвороби набратись.

Кілька років тому процес щеплення був дещо ускладнений, але тепер — це безболісна і недорога іньєкція вакцини, яку дитині можна давати вже від року життя. Одна іньєкція вакцини забезпечує дитину на ціле життя.

Конференція Світової Антикомуністичної Ліґи схвалила резолюцію про розподіл СССР

Торонто. — Тижневик „Гомін України" з 7 жовтня помістив телеграму з Токіо, в якій сказано, що Конференція Світової Антикемуністичної Ліґи (ВАКЛ), яка відбулася в Тайпеї, Вільний Китає, в днях 25-28 вересня ц. р., одноголосно схвалила резолюцію, запропоновану делеґацією АБН про розподіл московської імперії — тюрми народів на самостійні національні держави. Схвалено теж підтримку для визвольних рухів, протест проти переслідування українських письменників та прийнято постанови АПАКЛ (Антикомуністичної Ліґи Азійських Народів), засуджуючи московський колоніялізм.

Делеґація АБН під проводом голови ЦК АБН Яр. Стецька зложила візиту президентові Вільного Китаю Чіанґ Кай-шекові.

Лев Шаковський

ДОКУМЕНТАРНА БАЗА НАШОЇ ІСТОРІЇ ПОШИРЮЄТЬСЯ

Publikationen des W. K. Lypynsky Ost-Europaeischen Forschungsinstituts in Philadelphia, Pa., U.S.A., Serie I-IV. Theophil Hornykiewicz, Red.: EREIGNISSE IN DER UKRAINE 1914-1922 UND DEREN BEDEUTUNG UND HISTORISCHE HINTERGRUENDE: Band I: Stand der Ukrainiscen Frage in der oest.-ung. Monarchie waehrend des I. Weltkrieges. Gruendung eines unabhaengigen ukrainischen Staates. Die Zeit der Zentralrada. Philadelphia, 1966, XXXVI + 450 Seiten.

Перед нами старанно видана вибірка документів з австрійських державних архівів, публікація Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського в Філядельфії, зладжена й зредаґована о. Теофілем Горникевичем.

Книга має передмову видавців, вступне слово віденського професора, д-ра Віллібальда М. Плехля, введення упорядника, історичний нарис, що відповідає включеній документації, та 169 документів з австрійських державних архівів, що їх зібрано в таких групах: 1) Внутрішнє положення та українська проблема в Галичині в 1914 році (док. чч. 1-17); 2) Документи про Холмщину під австрійською окупацією (чч. 18-32); 3) Творення Леґіону УСС (чч. 33-44); 4) Плянована українська експедиція на Кавказ (чч. 45-59); 5) Союз Визволення України (СВУ — чч. 60-97); 6) Українське національне відродження в Росії в 1917 році (чч. 98-110); 7) Політична ситуація на Україні в 1917-1918 роках та внутрішня й зовнішня політика Центральної Ради (чч. 111-137); 8) Політичні й економічні труднощі Центральної Ради та загальне невдоволення її політикою (чч. 138-169). Досконалі індекси (особовий, речевий, географічний) доповнюють цей том, який за задумами Видавництва має бути першим із плянованих чотирьох, що охоплюватимуть нашу недавню історію аж до 1922 року.

Таким чином, коли брати до уваги, що майже одночасно появився перший том також на чотири томи задуманої праці молодого українського науковця Олега Підгайного, п. н.: The Ukrainian Republic in the Great East-European Revolution, Volume I: The Formation of the Ukrainian Republic (Toronto, 1966, ст. 685), в якому дуже широко використано німецькі державні архіви, щойно недавно оприлюднені для публічного вжитку або що цінний підручник о. д-ра Ісидора Нагаєвського, п. н.: History of the Modern Ukrainian State, 1917-1923 (Munich 1966, ст. 316) включив, в окремому додатку, 55 різних документів (ст. 251-308), то ми мусимо ствердити, що документарна база для пізнання нашої найновішої історії таки поширилася.

Серед проголошених чи обговорених різними авторами документів (тут слід ще згадати, що існує докторська дисертація О. С. Федишина про німецьку політику на Україні та в Криму в 1917-1918 роках, прийнята в Колумбійському університеті в 1962 році, що використовує німецький документарний матеріял) існують дійсно документи, які кидають цілком нове світло на нашу недавню історію. Документи ці треба вивчати не тільки історикам та політикам, але й усій нашій громаді, серед якої знання рідної історії не дуже задовільне.

Але особливою радістю сповнює факт, що всі ці збірники, документарні праці та підручники нашої найновішої історії появляються чужими мовами, що уможливить ознайомлення з ними фахових істориків, які майже не знають історії українського народу.

До речі, коли ми вже при архівних документах, то слід сподіватися, що протягом року будуть оприлюднені також з британських архівів документи, які стосуються першої світової війни та мирової конференції 1919 року. Там теж буде багато матеріялу, що відноситься до українських справ.

Все ж таки найбільше тих документів є в большевицьких архівах. Коли вони відкриються для об'єктивного дослідження годі сказати. Лячно стає, коли подумаєш, що вони можуть бути знищені так, як знищено через підпал історичні документи Київської бібліотеки. Очевидно, большевицькі вибірки документів, що появилися доволі масово в 1957 році і появляються тепер, майже безвартісні, оскільки їхні упорядники добирають тільки такі документи з архівних фондів, що служать як підтвердження тез совєтської історіографії чи пропаганди.

Ініціятива Інституту ім. В. Липинського для видання документів з австрійських державних архівів заслуговує під кожним оглядом на признання. Хоча в своїй українській політиці Австро-Угорщина безнадійно плентаґалася в хвості Німеччини, все ж таки українські справи, як їх бачив австрійський „малий Моріц", мають свій інтерес ось хоч би з огляду на аспект української проблеми в самій Австро-Угорщині.

Документи стверджують, поза всяким сумнівом, що українці в Галичині були безпардонно видані Австрією на жертву польській адміністрації, і вона, зокрема на початку війни зорганізувала систематичний погром усього, що українське. Польські політичні комісари при австрійських та мадярських військових з'єднаннях доносили на українців як на „русофілів" та „зрадників" і спричиняли масові арешти, заслання в концентраційні табори, екзекуції.

До речі, ці самі чинники польської адміністрації насаджували в Галичині русофільство й протеґували його. Коли ж арешти охоплювали теж протеґованих адміністрацією русофілів, польські адміністратори інформували їх, що арешти відбуваються на доноси... українців. В умовах російської окупаційної влади ці ж самі польські адміністратори й дідичі стали посібниками нової влади, або, як стверджують документи, поляки, зокрема вшехпольські кола, „скинули маску" і виявляли до окупантів „собачу підлеглість".

Після повороту австрійської влади вона „досліджувала" русофільство поляків та їхні „зрадницькі" акції, але протеґованим найяснішим паном польським панам і волос не спав з голови. У відношенні до кол. намісника, графа Леона Пінінського, австрійці ствердили „зраду", але всім, що його вони за неї покарали, була тільки „стримана постава" (резервірте гальтунґ) політичних і військових кол до особи колишнього намісника.

Документи виявляють, що український народ мав заклятих ворогів в особах тих, що при Начальній Команді репрезентували австрійський уряд. Таким був, наприклад, пан барон Гісль, що спирався виключно на інформації намісника фон Коритовського і не мало причинився до того погрому, що його зазнав український народ від австрійської солдатески в перші місяці війни. Барон Гісль чимало нашкодив також Леґіонові УСС'ів, про яких звітував, що їх тільки 400, та й ті не хочуть іти на фронт, а потім, що їх є 2.000, але це все, що міг дати український народ для створення Леґіону УСС.

У довгих елябoратах барон Гісль стверджував, що

(Закінчення на ст. 3-ій)

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО ЛИСТОПАД! ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ!

Аллентавн, Па.

ЮВІЛЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ПАРАФІЇ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ

Українська Православна Парафія Пречистої Діви Марії врочисто відсвяткувала 50-літній Ювілей 2 і 3-го вересня. Богослуження очолив Високопреосвящен. Владика Кир Андрій, Правлячий єпископ Української Православної Церкви Америки.

Владика Кир Андрій завітав до Аллентавну в суботу 2-го вересня з Всч. о. Константином Калиновським. Ювілей започатковано Вечірнею в суботу в присутності Владики. Вечірню служили чотири священики та запрошений священик Грецької сусідньої парафії. Владика виголосив проповідь, вітаючи вірних з великим торжеством, та уділив благословення. Грімке „Іс полла еті Деспота" пролунало з хорів. Пізніше Владика оглянув Парафіяльний Центр в супроводі отців та предсідника парафіяльного уряду п. Михайла Федорака.

В неділю 3-го вересня дзвони сповіщали, що це Ювілей парафії. Вже з ранку спішили парафіяни до храму із своїми діточками, щоб привітати Владику. О год. восьмій вийшла процесія із церкви на зустріч Владиці, прийшли діти Недільної школи, вівтарні хлопчики, священики. О год. 8:30 почався похід Владики до церкви. Живі квіти встеляли йому дорогу, що їх розсипали дівчатка Недільної школи.

Перед церквою привітав Владику п. Михайло Федорак від параф. уряду. Опісля вітав Владику парох Всч. о. Василь Чекалюк. При співі „Достойно єсть" церковного хору під керуванням дириґ.. п. Василя Каралупа Владика Кир Андрей увійшов до церкви, благословляючи вірних, що виповнили храм. Гарно співав хор, відповідаючи на облачальні молитви, що їх виголошував о. парох. Сім священиків під час Служби Божої, Владика, десять вівтарних хлопчиків, які услуговували, та прекрасний спів парафіяльного хору створювали атмосферу могутньої молитви до Бога за наш народ український. Владика виголосив в двох мовах проповідь на тему св. Євангелії.

Особливо був зворушливий момент, коли під час Служби Божої парох церкви Всч. о. Василь Чекалюк був наділений Владикою саном протоієрея. Грімке „Аксіос" відспіване хором пролунало в церкві.

При кінці Служби Божої Владика вітав о. пароха з нагородою, підкреслюючи його працю для Церкви, парафіян та їхніх дітей. Отець парох, дякуючи Владиці, просив парафіян надалі працювати для Рідної Церкви, особливо на полі виховання нового покоління.

З Владикою сослужило: Високопреподобний о. митрат Іларіон Врублевський, Всч. о. Сергій Кіндзєрявий, Всч. о. Константин Калиновський, Всч. о. прот. Микола Матолич, о. парох В. Чекалюк, та на початку один грецький священик з Ітону. Другі священики вислали привіт , або приїхали пізніше на Бенкет.

По Службі Божій було відспівано Многоліття Святішому Вселенському Патріярхові Атенагорасові, Владиці Кир Андрею, Провідникам Американської Держави, Українському Народові, парафіянам та парафіяльним організаціям, та хорові з диригентом п. В. Каралупом, що так гарно співав та прикрашував своїм співом це велике торжество, всім присутнім священикам. Опісля відбулося мирування. Мирував Владика.

Точно о год. 1-ій по полудні почався Бенкет в Парафіяльному Центрі. В супроводі священиків та предсідника парафії п. Михайла Федорака Владика ввійшов на залю. Заля заповнена. Парафіяни, гості, танцюристи, хористи. Бенкет відкрив п. Михайло Федорак і просив Владику поблагословити страви.

Всі сіли до столів. На столі коло кожного Ювілейна книжка, видана солідно в двох мовах. Страви приготовило Молоде Сестрицтво під керуванням пані Анни Косік. До керування програмою на Бенкеті покликано п. Олексу Федорака, бувшого керівника Недільної школи. Він представляв кожного промовця в двох мовах. Перший промовляв о. прот. Василь Чекалюк, парох. Він прочитав привіт від Вселенського Патріярха Атенагораса, присланий на це торжество. Сильними оплесками прийняли присутні привіт Святішого Патріярха, з яким наша Українська Православна Церква Америки перебуває в єднанні. Пізніше промовляли посадник міста Аллентавн, Рей Брейсі, суддя дистрикту Лігай Велі Джорж Джозеф, член Сирійської Православної Церкви, Впр. о. митрат Іларіон Врублевський, суддя Джеймс Геннінґер. При головному столі між священиками був приявний Вспр. о. митрат Аполон Новицький з Російської Православної Церкви в Бетлегемі, яка прислала гарний подарок для парафії та побажання. Пізніше на Бенкет прибув Всч. о. Гавриїл Запотоцький та священик Грецької Церкви. Гарний привіт прислав Впр. о. прот. Володимир Левицький та парох сусідньої Римо - Католицької Церкви Всч. о. Франц Лущак. Решту привітів прочитав п. Олекса Федорак. На закінченні промовив Високопреосвященніший Владика Кир Андрей. Він вказував на потребу праці для Церкви, особливо серед молодого покоління.

Цікавий був виступ наших танцюристів під проводом керівника п. Иосифа Донського. Мальовничі українські національні строї захоплювали приявних. Прекрасно виведені танці — це праця п. И. Донського та його дружини Славки. Опісля парафіяльний хор під керуванням п. В. Каралупа дав прекрасний концерт українських пісень. Хористи збирали оплески за працю. Бенкет закінчено молитвою, що її провів Владика Кир Андрей. Предсідник парафії п. М. Федорак подякував всім за участь від Ювілейного Комітету.

З нагоди Ювілею старше Сестрицтво, що її головою є Параня Лаба, зложило тисячу долярів на церкву, стільки подарувало і Молоде Сестрицтво. Російська Православна Церква з Бетлегем жертвувала п'ятдесят долярів, стільки само і Українська Православна Церква св. Покрови. Інші окремі пожертви проголошені в парафіяльному бюлетені. Ювілейний Комітет видав з нагоди Ювілею гарну на 240 сторін книжку, коло сорок світлин, що стала гарною пам'яткою цього великого свята. Святкову програму закінчено співом українського національного гимну, а на початку відспівано американський гимн.

В.

ДЕСЯТИРІЧЧЯ ІСНУВАННЯ ТАНЦЮВАЛЬНОЇ ГРУПИ „ЧЕРЕМОШ"

„Будь тим, чим наділило тебе Провидіння. Ніколи не покидай даного тобі таланту. Будь тим, чим природа призначила тебе — і ти тоді переможеш! Якщо ти підеш всупереч — ти будеш десять тисяч більше, як ніщо".

Слова визначного англійця Сіднея Сміта виразно спрямовують людину з талантом йти вперед, не звертати з дороги.

Ті слова можна сміло присвятити Петрові Королевичові, людині, яка впродовж десяти років працює над дітворою в Міннеаполіс, Мінн., передаючи їй знання, любов, красу, естетику — ці головні риси українського народного танку, народного мистецтва.

Будучи ще малим хлопцем п. Королевич захопився красою народного танку, що його привіз зі Львова в його село М.... у Підгаєччині, ентузіяст та інструктор інж. Булка (живе тепер в Австралії — і там, не зважаючи на свій похилий вік, влаштував понад вісімдесят виступів). З пієтизмом згадує П. Королевич свого першого учителя.

— Я ніколи не забуду моїх перших спроб — картав мене за них мій інструктор. То ж, коли тільки батьків не було дома, взявши без дозволу велике люстро з хати, примощуючи його в стодолі, приглядався до своїх „кривобедрих" присюдів. Робив це „підпільно" досить довго... аж одного дня, зі завзяттям щупака, копнув ногою... і розбилося люстро на дрібні кусочки. Тож як личило доброму батькові, він „за поважну шкоду" в господарстві малому Петрусеві „списав шкіру".

Все таки це підпілля вийшло П. Королевичові на користь. Вже молодим юнаком переймає керівництво над танцювальною групою в селі — й їздить з виступами на популярних тоді фестинах по Бережанщині та Підгаєччині.

Виїхавши на еміграцію в Німеччину, не покидав танкового мистецтва. Поглиблює своє знання у відомої пріма - балерини В. Переяславець. Рівночасно включається у підготову опери „Запорожець за Дунаєм", виступаючи в ній як танцюрист.

Переїхавши з Европи до ЗДА, у Міннеаполіс, Мінн., разом з місцевою молоддю організує танцювальний гурток „Черемош".

Після праці на „хліб щоденний", працює з посвятою над молодим гуртом. Танцювальний гурт росте в силу, даючи виступи для своєї та іншомовної публіки.

Петро Королевич

Впродовж десяти років схрещувалися „Черемошеві" дороги — Канади та Америки. Вінніпеґ і Шикаґо, Форт Вілліямс і Вікона, Дулют і Чісгольм — та багато інших. Виступи в телевізійних програмах різних конвенціях та на фестивалях.

П. Королевич не спиняється на „гопаках" чи „коломийках", а лише шукає нових шляхів, гармонізуючи народно - пісенні танки - хороводи. При тому завжди знаходить охочих, талановитих осіб, які радо допомагають йому в обрібці пісень, в акомпанїюванні, оркестрою, сольоспівами. І не дивно, що виступи „Черемошу" відзначаються свіжістю та привабливістю.

В 10-ліття існування „Черемошу" вітало громадянство міста Міннеаполіс Петра Королевича, з його ювілейним виступом.

Замість ще одної китиці троянд — пишемо ці рядки в його „Альбом" з признанням та подякою від вдячних батьків за допомогу щеплювати в серця юних танцюристів чудову квітку, що „Євшан - зіллям" зветься.

Танок зворушує серця своєю силою навіть збайдужілих, так би сказати, асимільованих українців. Про те свідчить записка, передана на сцену під час ювілейного концерту. Мати третього вже покоління пише, англійською мовою: „Боже, благослови Вас за чудове діло... прийміть й мою дитину в ряди танцюристів".

Танок пробудив у цієї матері гордість за приналежність до українського народу.

К. Г.

● **У столиці Південного В'єтнаму Сайґоні** лідер войовничих буддистів монах Тіч Трі Кванґ і три його найближчі співробітники - монахи, розстелили собі на вулиці коци перед центральним державним будинком і перевели там ніч на знак протесту проти державного розпорядку, за яким визнано як леґальне представництво буддистів групу буддистського монаха Тав Чава, суперника Тіч Трі Кванґа. Голова Південного В'єтнаму генерал Нґуєн Ван Тіє вийшов до войовничого монаха на розмову, але вона ні до чого не довела.

Філядельфія, Па.

„ЖИВІ ГАЗЕТИ" ВІДДІЛУ „САМОПОМІЧ"

Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч" продовжує традиційні „Живі Газети", які в сезоні 1967-1968 присвячені Великим Ювілеям: 50-річчю Української Національної Революції, відновленню Державних Збройних Сил України і Української Держави.

„Живі Газети" відбуватимуться в залі УСО „ТРИЗУБ", при 4932 Н. Брод вулиці (Тел. ДА 4-9700) у визначені п'ятниці веч. в 8-ій год. Крім поданої програми кожна „Ж. Г." матиме перегляд преси, вісті „Самопомочі" та дискусію. Разом 90 мінут.

Перегляд преси подаватимуть: д-р Ю. Рибак, д-р П. Ісаїв, д-р В. Бачинський, інж. Ст. Процик, ред. Б. Катамай, ред. М. Вайда, д-р Ю. Колтун і мґр. Т. Онуферко.

6-го жовтня 1967 „Ж. Г." присвячена світовій виставці ЕКСПО-67 в Монтреалі, Канада. І. Харамбура мол. висвітлить знимки з ЕКСПО-67 з поясненнями свого батька інж. І. Харамбури. 2. П'ятеро з 38-ох учасників поїздки на ЕКСПО-67 зорганізованої Відділом „Самопомочі" у Філядельфії (28-30 липня 1967) говоритимуть про ЕКСПО-67. зокрема про павільйон ССCР (радн. Д. Левчук), про українську демонстрацію перед цим павільйоном та про „Український Тиждень" на ЕКСПО-67 (Я. Климовський, інж. М. Нич, Ф. Лукіянович та студ. Іг. Мірчук).

13-го жовтня 1967. „Жива Газета" про поневолену Україну на тему: „Що ми бачили і чули на Україні?" Виступ українських туристів (філядельфійців), які в 1967 році відвідали Україну. (п-і Є. Новаківська з донею, п-і Є. Бережна і п. І. Мазепа, який висвітлить знимки з України.

22-го жовтня 1967 (неділя) Відділ „Самопомочі" влаштовує поїздку автобусом до Бавнд Бруку для оглянення Церкви - Пам'ятника і Музею-Архіву з окремою увагою на експонати, зв'язані з 50 - річчям відновлення Українських Збройних Сил та Української Держави.

29-го жовтня 1967 (неділя) доповідь гостя з Шикаґо д-ра мед. і редактора Т. Лапиака на тему „До сучасних політичних проблем".

10-го листопада 1967 . „Жива Газета" про створення Української Народньої Республіки 50 років тому. Інж. І. Піддубний виголосить доповідь на тему „Українська Центральна Рада і Директорія УНР". Читання уривків Четвертого Універсалу Центральної Ради. Павло Лимаренко висвітлить ілюстрації про Головного Отамана Симона Петлюру.

24-го листопада 1967 „Ж Г." з інформаціями про українські забезпеченеві братські Союзи у ЗДА: УНСоюз, УРСоюз, СУК „Провидіння", УНПоміч і Греко-катол. „Соєдиненіє". Про кожне забезпеченеве Братство говоритиме окремий доповідач. Завдання цієї „Ж.Г." заохотити усіх українців у Філядельфії стати членом українських братських Союзів згідно з вибором, але обов'язково забезпечитись!

9-го грудня 1967 (субота) бенкет з програмою для відзначення 20-річчя Відділу „Самопомочі" і 15-річчя Кредитової Кооперативи „Самопоміч" у Філядельфії.

15-го грудня 1967. П'ять в Америці народжених синів старої еміґрації доповідатимуть на тему: „Що ми думаємо про Україну у 50-річчя відновлення державности ?" (Адвокат Т. Дармопрай, д-р С. Савчук, А. Пасічник, П. Панамаренко і д-р.)

22-го грудня 1967 Традиційна Різдвяна Ялинка „Самопочочі". Коляди, слово про Українське Різдво, сценка „Рідної коли" і роздача дарунків Української Кредитової Кооперативи „Самопоміч". Запрошуємо українських дітей міста Філядельфії під Ялинку в залі УСО „Тризуб".

19-го січня 1968 „Жива Газета" українських молодечих організацій у Філядельфії. Тема: „Уся українська молодь у Філядельфії до молодечих організацій!" Говоритимуть представники Українського Пласту, СУМА, ОДУМ, СУСТА, УСО „Тризуб". Кожна організація представить себе одною точкою (деклямація або спів, танець або монолог). Виставка преси кожної молодечої організації на окремих однакових столах. Запрошуємо українську молодь у Філядельфії.

20-го і 21-го січня 1968. На 2 і 3 поверхах дому „Самопомочі" при 4814 Н. Брод вулиці відбудуться різні виставки: 1. Виставка книжних унікатів. 2. Виставка англомовних видань про Україну. 3. Виставка українських часописів і журналів, які виходять під сучасну пору. 4. Виставка українських мистецьких різдвяних карток. 5. Виставка українських поштових значків, грошей та ін. 6. Виставка 275 українських відзнак. 7. Виставка про „Карпатську Січ" у 30-річчя від її заснования (1938-1968).

2-го лютого 1968 „Ж.Г." про Українців поза межами України. 1. Доповідь на тему: „Українці в сателітних державах: Польщі, Чехословаччині, Мадярщині і Румунії." Вивтавка їх преси. 2. Доповідь на тему: „Українці у вільному світі" (ЗДА, Канада, Бразилія, Арґентина, Австралія і в Західній Европі).

9-го лютого 1968 „Ж.Г." присвячена 50-річчю проголошення Української Держави (Гетьманщина 1918-1968). Доповіді суд. рад. Д. Левчука і ред. М. Пасіки. Виставка гетьманських відзнак, фотографій, книг і преси.

За Управу Відділу „Самопоміч" у Філядельфії:

Микола Вайда
голова

Мґр. Т. Онуферко
культ.-освіт. референт

ДОКУМЕНТАРНА БАЗА НАШОЇ ІСТОРІЇ ПОШИРЮЄТЬСЯ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

„українізм не має найменшої опори в народі", і застерігав австрійський уряд, щоб не робив собі ніяких ілюзій. Одночасно, на щастя, українці мали й своїх друзів, як ось консул Е. Урбах, що був у контакті з митрополитом А. Шептицьким і був добре поінформований про українську справу. Його звіти до австрійського Міністерства закордонних справ якоюсь мірою нівелювали злісну аґітацію барона Гісля.

Серед документів є чимало меморандумів різних українських чинників, зокрема української парляментарної репрезентації, які цими зверненнями старалися направляти різні болячки, що їх терпів український народ на українських землях в Австро-Угорщині або на окупованих австрійською армією землях кол. Російської імперії, наприклад, на Холмщині та на Волині. І тут австрійські окупанти передали цивільну владу в руки польської адміністрації, не звертаючи найменшої уваги на український елемент цих земель, який віддано на поталу польським адміністраторам.

Історія боротьби української парляментарної репрезентації проти цієї окупаційної польської язви представлена документами. Доволі широко подано в збірці документаційний матерiял про історію контроверзійного Союзу Визволення України, про який довідуємося, що його пляни накреслив В. Липинський ще в 1912 році й умовив Андрія Жука очолити цю акцію. У світлі наведених документів твердити про Союз Визволення України, як про „австрійську аґентуру", доволі ризиковна річ.

Збірка порушує цікаву справу, що майже була невідомою ширшим українським колам, а саме справу висаду українського десанту на Кубані, що виникла з ініціятиви СВУ та обговорювалася австрійськими й турецькими кругами. Ця цікава справа вимагала б, одначе, окремого насвітлення.

Закінчується збірка документами про українську національну революцію та про українське державне будівництво. Документи про Берестейський договір УНР з Центральними Державами увійшли до другого тому. Дуже цікаві документи про австро-німецьку окупацію України в 1918 році. Коли їх корелювати з відповідними німецькими державними документами за той час, то виникає наглядно, що в умовах австро-німецької окупації існувала в Україні створена з найрозмаїтіших чинників потужна конспірація, вістря якої було звернене проти української державности. Також серед австро-німецьких окупантів діяло тоді чимало „баронів Гіслів", які у зворушливому єднанні з місцевою московсько-польсько-жидівською реакцією старалися здушити змаг українського народу до волі й державної самостійности. В таких умовах доля Центральної Ради та її уряду була припечатана, їх розторощила конспірація з допомогою австро-німецьких багнетів. Що в таких умовах прийшов до влади гетьман Скоропадський можна вважати якимсь чудом...

У ГРЕЦІЇ ПРИСУДЖЕНО до домашнього арешту видавця двох щоденників і одного тижневика, пані Гелен Влахос, яка припинила видавання тих часописів на знак протесту проти заведення строгої часописної цензури. Її ще судитимуть за образу влади і очорнювання її перед чужинними журналістами.

Замість квітів на могилу
бл. п. ДМИТРА ХОПТЯКА
зложили на УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ:

Братство Дивізійників в Нюарку	$20.00.
Товариство кол. Вояків УПА в Нюарку	$10.00

Пожертви переслані до Суспільної Служби Комбатантів у Філядельфії.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Найдорожчого Мужа, Батька і Дідуся

бл. п.

ВОЛОДИМИРА ІВАНЦЯ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

дня 15 жовтня 1967 р. о год. 10:30 рано

в ЦЕРКВІ СВ. МИХАЇЛА
при 12201 S. Parnell St. в Шикаґо, Ілл.

ДРУЖИНА, ДІТИ і ВНУКИ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Найдорожчого Мужа, Батька і Дідуся

полк. УВК

БОРИСА ШЕВЧЕНКА

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

будуть відправлені:

в ПОНЕДІЛОК, 16-го ЖОВТНЯ 1967 року

о год. 10-ій ранку, в Церкві-Пам'ятнику
св. АНДРІЯ ПЕРВОЗВАННОГО
в БАВНД БРУКУ, Н. Дж.
з ПАНАХИДОЮ на могилі ПОКІЙНОГО

та

10-та година ранку
в Соборі св. ВОЛОДИМИРА
в ШИКАҐО, Ілл.

ПАНАХИДА в ШИКАҐО відбудеться по Службі Божій
в НЕДІЛЮ, 15-го ЖОВТНЯ 1967 РОКУ

У смутку —

АННА ШЕВЧЕНКО з Родиною

НЕВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В АНГЛІЇ ПРИДБАЛА ВЛАСНИЙ ГРОМАДСЬКИЙ ДІМ

Волтам, Крос, Англія. — У цьому невеликому містечку поблизу міста Ліверпулу місцева українська громада спільно придбала двоповерховий великий дім із гарним широким подвір'ям, увесь у зелені, з залею на понад 300 місць, яку тепер українці самі обладнують. Громадський Дім буде не лише місцем зборів і сходин; у ньому приміститься і своєрідний музей з українськими експонатами, він буде місцем виховання українського доросту в дусі рідної мови та культури. В перебудові й обладнанні дому допомагають навіть українці з Лондону, багато праці вклали пані з місцевого Об'єднання Українського Жіноцтва.

В РИМІ РАДИТЬ ВСЕСВІТНІЙ СИНОД ЄПИСКОПІВ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ряду, мав бути членом Синоду з уряду. Він делегував на своє місце Архиєпископа Неофітоса Едельбі. З українських Владик приявними на Соборі є: Верховний Архиєпископ кардинал Йосиф Сліпий, Архиєпископ Митрополит Амврозій Сеницнин і Архиєпископ Митрополит Максим Германюк.

Члени Синоду очікували разом з вірними на прибуття Папи, якого привітали оплесками. Папа виглядав змученим і виснаженим. Голос його здавався більш захриплим, як звичайно, коли він голосно молився, але в часі 25-хвилинної промови Папа говорив енергійно і без будь-яких ознак ослаблення. Під час св. Літургії, для приміру універсальности Синоду, грецький монах читав св. Євангелію по-грецьки, а молитви вірних були рецитовані по-англійськи, французьки, еспанськи, німецьки, італійськи і португальськи.

На закінчення св. Літургії кард. Джін Вільвот, один з трьох предсідників Синоду, виголосив промову по-латині, вітаючи Святішого Отця з Його 70-літттям, яке припадало три дні скорі-ше, 26-го вересня ц.р., бажаючи Папі скорого повороту до здоров'я.

Промова Папи була у формі відповіді кардиналові Вілльотові й Папа зробив малу дергесію від приготованого тексту, щоби повідомити про свою приявність на першій сесії Синоду, де подасть дальші правні вказівки.

Папа привітав учасників Синоду як „вибраних представників цілої Єрархії Католицької Церкви" і „пастирів всю Божого Люду". Він сказав, що їхня приявність і їхня любов є „шляхетним виявом чудової злуки" між Божим Людом, а його пастирями. Відкликаючись до клясичних імен для Евхаристійної Містерії, Містерії Любови і Містерії Віри, Папа почав говорити про високу вартість Тайн. „Свята Евхаристія може бути і повинна бути на найвищому місці в наших умах, бо обставини взивають нас до повного, живого визнання віри і любови."

Святіший Отець зацитував один розділ з промови Папи Івана XXIII, в якій покійний Папа, на відкритті Другого Ватиканського Собору сказав, що Собор „бажає передати чисту й цілу, без ніякого послаблення або викривлення, доктрину, яка на протязі двадцятьох століть, не зважаючи на труднощі й опозицію, стала спадщиною людства. Одначе не всі цю спадщину правильно прийняли". В продовженні цієї квотації, Папа сказав, що „дбайливість про доктринальну вірність, яка була урочисто проголошена на початку недавнього Собору, мусить провадити нас в пособорових часах..." Папа проте остеріг, що в Церкві слідними стали прояви, які вказують, що деякі вірні неправильно розуміють більшу свободу в Церкві, думаючи, що ця свобода є на це, щоб шкодити Церкві.

Папа закінчив свою промову: „Що за прекрасна це річ, якщо насправді ті, яких Святий Дух установив Єпископами, щоби провадити Божою Церквою, будуть старатися стати більш активними носіями Христового милосердя і добавлять до свого завдання новий вислів і зразок до наслідування. Це те, чим Синод Єпископів повинен бути. Нехай отже Господь поможе нам здійснити у практиці те, чого прагнемо в наших намірах і натхненнях, як ми сказали; служба любови випливає з містерії любови".

ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПІДГОТОВУ ДО СКВУ

(Закінчення зі стор 1-ої)

мітету Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорк). Зголошення із зазначенням, чи делегати бажають жити в готелі, чи приватно, надсилати до Канцелярії Централі УККА.

— Учасники СКВУ вплачують такі оплати: делегати — 35 долярів; гості (з правом брати участь у всіх сесіях) — 10 долярів; участь тільки в бенкеті — 25 долярів. В списку делегатів будуть тільки ці учасники СКВУ, які вплатять суму 35 долярів.

— Кожний делегат одержить відповідну відзнаку та всі конгресові матеріяли: брошури, програмки, відбитки програмових матеріялів і т.п. Ці оплати покривають тільки малу частину зв'язаних з СКВУ видатків, головні кошти якого мають бути покриті із тих пожертв, що їх тепер збирається на фонд СКВУ серед української громадянства в поодиноких країнах. Українці в ЗДА повинні скласти на ту ціль круглo 50.000 долярів.

— В суботу, 18-го листопада ц.р., в Медисон Сквер Гарден, відбудеться масова Маніфестація з мистецькою програмою та виступами молоді. На цій Маніфестації промовлятимуть представники влади і українських політичних середовищ. Участь в Маніфестації повинні взяти якнайширші кола нашого громадянства, тому вже тепер слід підготовляти поїздку на неї, головно з ближчих околиць, поїздами, автобусами, автами.

— В неділю, 19-го листопада ц.р., в готелі Ню Йорк Гілтон, відбудеться Конгресовий Бенкет, участь в якому також повинно взяти якнайбільші людей. Відділи УККА та Централі Організацій й їхні клітини повинні подбати про квитки вступу на бенкет заздалегідь.

— В найближчих днях всі Відділи УККА одержать до розпродажі жетони проєкту мистця Святослава Гординського, по 1 доларові за штуку. Це буде пам'ятка з нагоди СКВУ, а одночасно вступом на Маніфестацію в Медисон Сквер Гарден.

— У час тривання СКВУ в готелі Ню Йорк Гілтон працюватиме пошта, яка перебиватиме марки СКВУ, видані заходами КУК'у. Також відбудеться Виставка Української Преси і Виставка Українських Відзнак.

— Організації, які пляну-ють відбути свої З'їзди в часі тривання СКВУ (але тільки між 12-15 листопада ц.р.), повинні зголосити свої програми, дату й місце до Канцелярії Українського Конгресового Комітету Америки найдалі до 15-го жовтня ц.р.

— Участь в СКВУ мають право взяти всі українці, зголошуючись в своїх Централях чи Крайових Організаціях. Число делегатів від поодиноких Центральних Організацій та їхніх Відділів не є обмежене. Всі зголошення від Відділів і складових частин Центральних Організацій слід зголошувати до Централь і копії зголошень пересилати до Централі УККА.

Пресово-Інформаційна Підкомісія

● У Літературному додатку лондонського „Таймс-у" скритиковано „Двадцять Листів до приятеля" Світлани Сталіни, як твір середньої мірки й малої історичної вартости. Критик кепкує з порівнювання споминів Сталіни до творів Турґенєва, Чехова, Толстоя і Пастернака, та запитує: „чому б не порівнювати її до Гомера, Данте і Шекспіра?"

Виставкою З. Онишкевича відкрито мистецький сезон у Ню Йорку

Ню Йорк. — В неділю 8 жовтня ц.р. Об'єднання мистців українців в Америці, Відділ в Ню Йорку, відкрило індивідуальну виставку образів Зиновія Онишкевича, в галерії Літературно-мистецького Клюбу. Формальне відкриття перевів голова Нюйоркського Відділу ОМУА скульптор Михайло Черешньовський, який пригадав, що це вже четверта з черги індивідуальна виставка того мистця у тій самій галерії. Він, як теж і наступний промовець, голова Літературно - мистецького Клюбу Борис Ржепецький, вітали З. Онишкевича не тільки з його новим мистецьким виступом, але й приверненням з Риму своєї дружини. На виставці показано 11 олій і 50 акварелів, теж низку рисунків і шкіців. Тематика — майже виключно пейзажі з Італії і Франції, між ними багато пейзажів гірських і морських. Всі вони втримані в прикметному для мистця блідо-пастелевому кольорі. Кілька портретів вказують на спеціяльність мистця, як портретиста. Вся виставка надзвичайно культурно оформлена.

Зараз у першому дні відвідали виставку понад 200 осіб. Виставка буде відкрита до 22-го жовтня включно, в п'ятниці від 6 - 9 вечора, а в суботи і в неділі від 12 дня до 9 год. вечора.

● Шведські мотористи вдоволені переходом всього колового руху з лівого на правий бік вулиці (шляху). Ту реформу переведено 3 вересня ц. р. В минулому році впродовж вересня до 3 жовтня згинуло на шведських шляхах 99 осіб, у цьому році, після переходу на праву сторону шляхів, згинуло протягом такого самого часу 99 осіб. Внаслідку шведські власті підвищують дозволену межу швидкости їзди по звичайних шляхах з 44 до 50 миль, а на автострадах від 56 до 63 миль на годину.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 13-го ЖОВТНЯ 1967 р.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 155 Відд. УНС о год. 7-ій веч. в УНДомі при 760 Стейт Стріт. На зборах будуть обговорювані та вирішувані дуже важні справи, тому просимо всіх членів прибути. — М. Федишин, секр.

СУБОТА, 14-го ЖОВТНЯ 1967 р.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. Місячні збори Т-ва І. Франка — 266 Відд. о год. 7:30 веч. в залі Українського Горож. Клюбу при 3-5 Теллер вул. На порядку: звіт з окружних зборів, які відбулися 30 вересня в Вотервліт з уч. пред. И. Лисогором та радним В. Зарапанюком. Проситься вирівняти чл. вкладки. — В. Труфин, секр.

ТАРЗАН, Ч. 5884. Нещастя д-ра Луца!

— Я вдійсності називаюся Роберт Луц, - почав „Смит". - Я був шанованим лікарем і мав добру практику й численних пацієнтів...

— Між ними був надзвичайно багатий чоловік містер Шиллінг, який був і моїм найкращим приятелем...

— На нещастя містера Шиллінга вбито рік тому... І мене засуджено за цей злочин!